

Spm. nr. S 2888

Til miljø- og energiministeren (2/6 2000) af:

Søren Kolstrup (EL):

»Vil ministeren oplyse, hvor mange års yderligere gasproduktion på aktuelt niveau, de opskrevne reserver i Nordsøen rækker til, idet der henvises til henholdsvis besvarelsen af spørgsmål nr. S 2585 og Energistyrelsens seneste prognose for olie-/gasreserverne i Nordsøen?«

Svar (15/6 2000)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

I 1999 blev der leveret i alt 6,77 mia. m³ naturgas fra felterne i Nordsøen til DONG Naturgas A/S. Desuden blev der på felterne i Nordsøen brugt i alt 0,97 mia. m³ til brændstof og afbrænding uden nyttiggørelse. Af Energistyrelsens rapport »Danmarks Olie- og Gasproduktion 1999« fremgår det, at reserverne af naturgas pr. 1. januar 2000 kan opgøres til 142 mia. m³. Hvis man forestiller sig, at leverancerne til DONG Naturgas A/S og egetforbruget i Nordsøen vil fortsætte på samme niveau i de kommende år som i 1999, er der med disse reserver gas svarende til ca. 18 års produktion og egetforbrug i Nordsøen. Det skal understreges, at dette ikke er udtryk for en prognose for produktionen af naturgas, idet produktionen blandt andet af tekniske årsager vil falde, før der er gået 18 år, medmindre der gøres nye fund.

Spm. nr. S 2930

Til miljø- og energiministeren (6/6 2000) af:

Søren Kolstrup (EL):

»Vil ministeren redegøre for de spilleregler, der gælder for gasafbrænding i henholdsvis den danske og norske del af Nordsøen, herunder præcisere i hvilket omfang den forskelligartede praksis hidrører fra enten forskellige regelsæt for gasafbrænding eller forskellige håndhævelser af sådanne regelsæt eller begge dele, samt oplyse, om regeringen har planer om ændring af den eksisterende danske praksis?«

Begrundelse

I dagbladet Aktuelt fra 6. juni 2000 fremføres, at gasafbrænding er forbudt i Norge, men kan fraviges i nødsituationer og i forbindelse med korte testperioder af 2-3 ugers varighed, medens der ikke gælder noget tilsvarende for Danmark, hvilket skulle medføre et meget stort og måske overflødigt CO₂-udslip fra de danske Nordsø-felter.

Svar (15/6 2000)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Danmark tillader ligesom Norge kun gasafbrænding i forbindelse med olie- og gasproduktionen, hvor det af sikkerhedsmæssige og tekniske grunde ikke er muligt at udnytte gasen. Under normale driftsforhold er mængden af afbrændt gas beskedent.

Aktuelt oplysninger fra 6. juni 2000 om forholdene i Danmark og Norge er ikke umiddelbart sammenlignelige. Ved en prøveproduktion af en olie/gasbrønd i Danmark gives tilladelse til afbrænding af hele eller dele af produktionen i en kort periode, typisk i 2-3 uger. I forbindelse med indkøring af nye behandlingsanlæg tillades, at gas afbrændes i en periode, indtil det nye udstyr er finjusteret og eventuelle fejl er rettet. Norge foretager den samme sondring mellem prøveproduktion af en brønd og indkøring af nye behandlingsanlæg.

Aktuelt artikel sammenligner imidlertid indkøringen af de to nye danske felter – Siri og Syd Arne – med reglerne for prøveproduktion i Norge. Denne sammenligning er ikke holdbar. Der er ingen principiel forskel på den administrative praksis i Norge og Danmark, hverken hvad angår prøveproduktion af nye brønde eller i forbindelse med indkøring af nye behandlingsanlæg.

Gasafbrænding fra de danske felter kræver tilladelse fra Energistyrelsen. Disse tilladelser gives på grundlag af en detaljeret redegørelse for årsagen til afbrændingen og for, hvilke tiltag der gøres for at begrænse de afbrændte mængder.

Jeg lægger stor vægt på, at såvel gasafbrænding som CO₂-udledning fra produktionen til stadighed begrænses mest muligt, men finder